

***Wszystkim księżom studentom rozpoczynającym nowy Rok Akademicki
życzymy wielu sukcesów naukowych,
niech owocnie działają w Was Dary Ducha Świętego,
a Maryja otacza opieką i zdrowiem***

Zarząd Fundacji FURCA

WYDARZENIA III KWARTAŁU 2020

Zakończenie studiów licencjackich

Pomimo trudności związanych z realizacją zajęć na uczelniach i wprowadzonych ograniczeniach, kolejnym księżom studentom udało się napisać końcowe prace i zdać egzaminy licencjackie:

- Ks. Bartosz Adamski – rozpoczął studia doktoranckie na UDEN, wydział teologii dogmatycznej
- Ks. Paweł Grzesiak – rozpoczął studia doktoranckie na PUSC, wydział teologii dogmatycznej
- Ks. Krzysztof Patejuk – rozpoczął studia doktoranckie na UDEN, wydział prawa kanonicznego
- Ks. Łukasz Szymanowski – rozpoczął studia doktoranckie na UDEN, wydział prawa kanonicznego
- Ks. Przemysław Lech – rozpoczął posługę w parafii NMPR w Sosnowcu-Klimontowie
- Ks. Piotr Żuber – podjął pracę notariusza w Sądzie Biskupim we Wrocławiu
- Ks. Grzegorz Słodkowski – rozpoczął posługę jako wikariusz parafii katedralnej w Sandomierzu

Nowi studenci roku 2020/2021

Na studia w Pampelunie został skierowany jeszcze ks. Mateusz Borawski z diecezji łomżyńskiej

Ks. Mateusz Borawski (Diecezja Łomżyńska)

Ksiądz Mateusz urodził się 6 października 1994 roku w Łomży. Ma dwóch starszych braci. Po pomyślnym zdaniu egzaminu maturalnego, wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży, w którym studiował i rozeznawał powołanie w latach 2013-2019. Świecenia kapłańskie przyjął 25 maja 2019 roku w katedrze łomżyńskiej. Decyzją biskupa łomżyńskiego został skierowany do posługi w parafii pw. św. Wojciecha w Szczepankowie. W pierwszym roku kapłaństwa miał okazję korzystać ze wsparcia Opus Dei, na drodze rozwoju duchowego, poprzez uczestnictwo w cyklicznych spotkaniach kapłańskich, prowadzonych przez księży z Dzieła. Do jego zainteresowań należą: historia, geopolityka, a także sport i turystyka górską. Studia na wydziale prawa kanonicznego Uniwersytetu Nawarry traktuje jako wielkie wyzwanie, a także szansę na poznanie bogactwa Kościoła powszechnego.

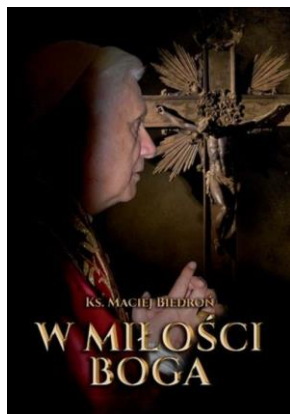
Wartościowe wydawnictwa książkowe

Etyka - publikacja autorstwa prof. Sergio Sánchez-Migallóna , to podręcznik Wyższego Instytutu Nauk Religijnych Uniwersytetu Nawarry. Jest zaadresowana do osób, pragnących uzyskać solidną i pogłębioną wiedzę etyczną.

Życie Maryi, Juana Luisa Bastero - to biografia Matki Bożej, umieszczona w politycznych i religijnych ramach Jej czasów, oparta na relacjach zawartych w Ewangelii i innych źródłach historycznych. Niniejsza książka pozwoli lepiej poznać tajemnicę Maryi, która jest ulubioną Córką Boga Ojca, Matką Boga Syna i Oblubienicą Boga Ducha Świętego. Zaprasza do spojrzenia na Nią jako uosobienie prawdziwie oryginalnej i autentycznej idei tego, czym jest człowiek w Bożym zamyśle – obrazem Boga.

Szczęśliwa służba. Rozmowy z kapłanami - Marzena Juraczko – dziennikarka z ponad 20 letnim stażem. Absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego, przeprowadziła siedem rozmów z księżmi, takimi, jakich spotykamy na co dzień. Opowiadają, czym dla nich jest kapłaństwo, co ich porusza i jakie mają pasje. Jeden z wywiadów udziela ksiądz Piotr Prieto Villanueva, Hiszpan, który w Barcelonie studiował architekturę, tak bardzo pokochał nasz kraj, że zapragnął przyjąć polskie obywatelstwo. Dodajmy, że święcenia kapłańskie przyjmował z rąk świętego Jana Pawła II. Obecnie jest kapłanem prałatury Opus Dei w Polsce.

W miłości Boga- ks. Maciej Biedron student teologii z Uniwersytetu Nawarry po około 1,5 roku pracy wydał swoją nową książkę; jest ona darem wdzięczności za pontyfikat papieża emeryta Benedykta XVI i pomocą dla ludzi chcących pogłębić swoją wiarę, odpowiedzieć na pytania dotyczące życia w wierze oraz zapoznać się z biografią Benedykta XVI.

Wkrótce ukaże się także **Nowy Testament Biblii Nawarskiej**.

Zakończenie roku akademickiego 2019/2020

Nasi studenci zaczęli właśnie nowy rok akademicki. Z uwagi na ciągłe trwanie pandemii koronawirusa będzie on pewnie jeszcze trudniejszy niż rok poprzedni, szczególnie dla zaczynających studia. Oto kilka relacji podsumowujących miniony rok akademicki:

Ks. Paweł Labuda

Powiem szczerze, że jeśli chodzi o ten drugi rok na licencjacie z prawa kanonicznego na naszym uniwersytecie, to sprawdziło się to, co mówili starsi koledzy - że jest to rok najtrudniejszy. Mimo to, jakoś się udało (nawet z trochę lepszym wynikiem niż w zeszłym roku) i w ostatni piątek 19 czerwca zakończyłem sesję egzaminacyjną. Ilość pracy była momentami naprawdę przytłaczająca, ale z drugiej strony są to same bardzo potrzebne rzeczy: np. prawo małżeńskie, prawo procesowe, itp.

Pandemia zakłóciła trochę spokój studiowania, ale muszę powiedzieć, że nie zmieniła w niczym efektywności pracy naszego uniwersytetu. Po raz kolejny mogliśmy się przekonać o kompetencji nie tylko naszych profesorów, ale także całej kadry odpowiedzialnej za nauczanie online. Korzystaliśmy z różnych sposobów: czasem była to wideokonferencja przez Skype'a, Zoom'a czy Google Meet, czasem były to filmy z wykładami nagranych przez profesorów, a czasem po prostu trzeba było trochę więcej doczytać. Tak czy inaczej, muszę powiedzieć, że profesorowie także w tym czasie byli bardzo dyspozycyjni w udzielaniu odpowiedzi na nasze pytania i wątpliwości.

Drugi semestr, naznaczony pandemią, był dla nas studentów naprawdę bardzo wymagający. Z jednej strony studiowanie "z domu" ma też swoje zalety, ale z drugiej, chyba nie wszystko da się przekazać w taki sposób jak na normalnych wykładach. Tak jak pisałem wcześniej, mieliśmy bardzo dużo pracy nie tylko ze względu na objętość materiału, ale także dlatego, że uczestnictwo w kursach opcjonalnych (od początku drugiego roku) pociągga za sobą konieczność pisania wielu prac (czasem naprawdę obszernych i wymagających poświęcenia dużej ilości czasu). Z drugiej strony jednak dzięki temu w drugim semestrze pisaliśmy już nasze pierwsze wyroki - to coś, co dla większości z nas będzie codziennością po powrocie ze studiów.

Ks. Przemysław Lech

Zajęcia zakończyliśmy pod koniec maja (bodajże 27.05). Na początku czerwca mieliśmy jeszcze zaległy egzamin z Bioetyki (kwestie poczęcia, aborcji, in vitro). W sumie w ostatnim semestrze mieliśmy tylko 4 egzaminy, co w porównaniu do roku drugiego było niewielką liczbą - wtedy miewaliśmy po 9-10 egzaminów. Cały II semestr był prowadzony zdalnie.

Obrona Licencjatu na szczęście odbyła się "na żywo" na uniwersytecie. Pierwotnie miał to być 10.06, a potem 16.06 tzw. Esame di grado - czyli coś w stylu Egzamin ex universo. Ostatecznie obydwa egzaminy zostały połączone w jedno. Najpierw zaprezentowałem owoce badań naukowych w postaci pracy, a następnie odpowiadałem na pytania i wątpliwości komisji. Uzyskałem oceny: Praca Licencjacka - Summa cum laude (10.0); Esame di grado - Magna cum laude

(9.5). Natomiast ocena całości studiów, którą dostałem na dyplomie to Magna cum laude (9.5).

Ks. Maciej Biedroń

Niedawno zostały zakończone wykłady i egzaminy na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Navarry w Pamplonie. Z doświadczenia każdy z nas wie, że był to szczególny czas, a to ze względu na panującą epidemię, która mimo, iż jej przyczyną jest mały wirus, obiegła cały świat. Mimo to, dla mnie był to etap wyjątkowy także dlatego, iż to pierwszy rok moich zajęć akademickich na Uniwersytecie i zarazem pierwsze egzaminy.

Pamiętam, że po skierowaniu mnie na studia czułem lekki stres, ponieważ nigdy wcześniej nie pracowałem poza granicami naszego kraju, nie znałem też języka hiszpańskiego. Jednak wciąż przypominałem sobie słowa, które często powtarzano nam podczas formacji seminarystów: „za posłuszeństwem idzie błogosławieństwo”. I tak, studia teologii duchowości na Uniwersytecie Navarry stały się dla mnie okazją do nowych doświadczeń, którym należało stawiać czoła oraz stały się sposobnością do rozwoju intelektualnego i duchowego. Życzliwość profesorów, studentów oraz styczność z tamtejszymi obyczajami i językiem pozwoliły szybko zrozumieć, że znajduję się na swoim miejscu, a przede wszystkim z pomocą Bożą i ludzką, mogę spełniać powołanie, do którego wezwał mnie Kościół.

Pierwszy rok nauki i pobytu w Hiszpanii dał mi do zrozumienia, że mimo różnorodności w zwyczajach, języku, wszyscy, jako wierzący, jesteśmy wezwani do świadectwa i wskazywania na Chrystusa. Cenię sobie fakt, iż Uniwersytet, poprzez swoją działalność, dba nie tylko o formację intelektualną studentów, ale także o rozwój duchowy, do czego zobowiązuje mnie szczególnie kierunek moich studiów – teologia duchowości. Życzliwi i ciekawy przebieg wykładów oraz osobiste podejście do studentów są okazją do poszerzania horyzontów teologicznych, co ściśle jest związane z formacją w wierze, by była ona prawdziwa. Rok studiów w Pamplonie uświadomił mi fakt, o którym w wywiadzie z Peterem Seewaldem wspominał Joseph Ratzinger, a mianowicie „że teologię studiuje człowiek nie dlatego, że chce wyuczyć się jakiegoś rzemiosła, lecz dlatego, że chce pojąć wiarę, a to wymaga, by (...) wiara była prawdziwa. (J. Ratzinger, „Sól ziemi. Chryścijaństwo i Kościół katolicki na przełomie tysiącleci”, [rozm. Peter Seewald], Kraków 2005, s. 50.) Owo powołanie, jakim jest dla mnie obecnie studiowanie, daje do zrozumienia, by czynić to z pełnym zaangażowaniem, ufnością Bogu i w duchu służby, by potem świadczyć o Bogu i pomagać innym w formacji duchowej, która ma przecież oddziaływanie w wymiarze osobistym, moralnym i społecznym ludzkiej egzystencji.

Ks. dr Wojciech Lipka wspomina swój pobyt na Uniwersytecie w Pampelunie

Ks. dr Wojciech Lipka jest Dyrektorem Akademika Praskiego, wykładowcą prawa kanonicznego w Wyższym Seminarium Duchownym diecezji warszawsko-praskiej.

Urodziłem się w roku 1969 na wschodnim Mazowszu w rodzinie chłopskiej. Powołanie po ludzku zawdzięczam dwom wyjątkowym kapłanom – jedynym, jakich wtedy znałem: proboszczowi parafii Pniewnik przez 36 lat – śp. Ks. prał. Feliksowi Boguszowi, i jego wikariuszowi przez 16 lat – Ks. prał. Jerzemu Borsowi. Ich przykład życia i posługi sprawił, że w okolicy I Komunii Świętej zechciałem być taki jak oni. Kapłani mego dzieciństwa przechodzą już po nagrodę do Pana, w 2017 zmarł pochodzący z mej wioski Ks. prał. Kazimierz Gers, którego prymicję dobrze pamiętam. Jednym z mych proboszczów był śp. Ks. kan. Jan Makowski, uczestnik Powstania Warszawskiego i partyzant.

Święcenia kapłańskie otrzymałem w 1994 roku, i przez dwa lata pracowałem jako wikariusz w parafii Niepokalanego Serca Maryi w Otwocku-Śródborowie, u boku szczególnie ciepłego i rodzinnego śp. Ks. prał. Stanisława Żebrowskiego.

*W lipcu 1996 roku, jako pierwszy z kapłanów Diecezji Warszawsko-Praskiej, wyjechałem do Pamplony na studia z prawa kanonicznego na Uniwersytecie Nawarry. Przez ponad tydzień byłem jedynym Polakiem w domu, cały czas poświęcałem na naukę języka hiszpańskiego, a życie codzienne mobilizowało mnie do tego. Dyrektorem „Rezydencji Iturrama” był wówczas Ks. **Juan Francisco Pozo, a jego zastępcą** Joaquín Calvo Álvarez. Dwa pierwsze lata upłynęły na słuchaniu wykładów (podkreślę, że nie przepadł ani jeden!), a dwa kolejne na przygotowaniu rozprawy doktorskiej na temat „Separacja małżeńska: natura prawna, historia i perspektywy”, którą obroniłem w czerwcu Jubileuszowego Roku 2000. Promotorami obszernej pracy byli Juan Ignacio Bañares Parera oraz Juan Pedro Viladrich Bataller.*

Za zgodą władz Uniwersytetu i Bp. Kazimierza Romaniuka angażowałem się, na miarę możliwości, w pracę duszpasterską: spowiedź i rekolekcje w Ruchu Rodzin Nazaretańskich, niedzielne wyjazdy do parafii, zastępstwa w przypadkach awaryjnych, zastępstwa w czasie wakacji w Archidiecezji Sewilla i Diecezji Pamplona, duszpasterstwo Polaków.

Dzięki przyjaciołom poznałem historię i geografię Hiszpanii; we współpracy z Ks. prał. Żebrowskim, wielkim czcicielem Niepokalanej, zrealizowałem dwie pielgrzymki do Fatimy z ze zwiedzaniem sanktuariów Hiszpanii północnej i południowej. Jako księdza zachwycał mnie wprost złoty wiek mistyki hiszpańskiej, który wydał wybitnych świętych fascynujących i aktualnych do dziś.

Czas studiów wspominam jako wielkie rozszerzanie horyzontów: zamieszkiwanie i rozmowy z kapłanami z Afryki, Ameryki Południowej i Azji; poznawanie zwyczajów, historii innych krajów i roli Kościoła w nich; zapoznanie z procesami sekularyzacji, które osłabiły katolicyzm w Europie zachodniej, a obecnie walczą z nim w Polsce; zdobywanie cennej wiedzy i doświadczenia; możliwość obserwowania z bliska pracy kapłanów Opus Dei.

Po powrocie do Diecezji zlecono mi pracę w Kurii, najpierw jako notariusza (pomocnika Kanclerza), potem Kanclerza. Od początku istnienia Wyższego Seminarium Duchownego w naszej Diecezji jestem wykładowcą prawa kanonicznego. Od roku 2015 kieruję Akademikiem Praskim, diecezjalnym domem studenckim dla 130 osób (aktualnie z 13 krajów).

Duży udział w mych osiągnięciach ma hiszpańska Fundacja Vasconia, powiązana z Uniwersytetem Nawarry, która sfinansowała studia i pobyt w Pamplonie.

Życzę Fundacji FURCA, by jej praca przynosiła podobne, nawet okazalsze owoce, w postaci gorliwej i różnorodnej posługi polskich kapłanów.

Gmach główny Uniwersytetu Nawarry w Pampelunie